

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Voorontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding", het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen en het decreet van 17 februari 2023 over de sectorconvenants en de intersectorale convenants in het kader van het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid

- 2de Principiële goedkeuring**Samenvatting**

Dit voorontwerp van decreet omvat een aantal wijzigingsbepalingen met betrekking tot de volgende regelingen:

- de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
- de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
- de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen;
- de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie;
- het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding";
- het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen;
- het decreet van 17 februari 2023 over de sectorconvenants en de intersectorale convenants in het kader van het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid.

De Vlaamse Regering hechtte haar principiële goedkeuring van dit voorontwerp, met uitzondering van de wijzigingsbepaling van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven

extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding” die door deze nota aan de Vlaamse Regering wordt toegevoegd aan het voorontwerp.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK

STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

BELEIDSVELD WERK

BELEIDSVELD WERK- Werkbaar werk – Een betere combinatie van arbeid en privé nastreven voor alle werkenden (OD 6)

BELEIDSVELD WERK - ISE DUURZAME ARBEIDSMARKT - OD3: Werkbaar werk en inclusief ondernemen ingang doen vinden in ondernemingen

BELEIDSVELD WERK –ISE Thema-overschrijdend – Internationaal talent aantrekken

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

De Vlaamse Regering hechtte haar principiële goedkeuring aan dit voorontwerp op 26 juni 2026, met uitzondering van de wijzigingsbepaling in artikel 16 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding” die door deze nota aan de Vlaamse Regering wordt toegevoegd aan het voorontwerp.

De Inspectie van Financiën verleende voor voorliggende ontwerp van wijzigingsdecreet haar advies op 19 mei 2026 (GDR/2026001796) en op 21 september 2026 (GDR/2026003722)

Het wetgevingstechnisch en taalkundig advies werd verleend met het advies nr. 2026/160.

Het antwoord van de minister bevoegd voor bestuurszaken dd. 24 april 2026.

Het begrotingsakkoord werd verleend op 23 juni 2026.

De adviezen van de Sociaal-Economische Raad Vlaanderen op 27 juli 2026

Het advies van de Raad van Bestuur van VDAB op 2 september 2026

Het advies van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten op 2 september 2026.

Het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie (VTC) (advies nr. 2026/068) van 14 juli 2026

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Het voorliggende ontwerp van decreet voorziet in een aantal wijzigingsbepalingen voor wat betreft het beleidsdomein werk, economie, wetenschap, innovatie, landbouw en sociale economie met betrekking tot de volgende regelingen:

- 1) de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
- 2) de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
- 3) de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen;
- 4) de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie;
- 5) het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding",
- 6) het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen;
- 7) het decreet van 17 februari 2023 over de sectorconvenants en de intersectorale convenants in het kader van het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid.

1. Wijzigingen van de OCMW-wet van 2 april 1965 en de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie

De keuze van de arbeidsovereenkomst die de OCMW's in het kader van art. 60, §7, tewerkstelling hanteren, behoort tot hun autonome bevoegdheid. Een aantal OCMW's opteren voor een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur, met opschortende voorwaarden. Zo kunnen zij de arbeidsovereenkomst stopzetten op het ogenblik dat de art. 60, §7, werknemer voldoende dagen presteerde om volledige sociale zekerheidsuitkeringen te verkrijgen.

Een aantal OCMW's opteren voor (opeenvolgende) arbeidsovereenkomsten van bepaalde duur.

Met de invoering van de programmawet en de beperking van de werkloosheidsuitkering in de tijd behalen een aantal art 60, §7, werknemers, eerder dan initieel voorzien, de te presteren dagen.

De arbeidsovereenkomst van bepaalde duur kent echter een aantal beperkingen en kan niet zonder meer ontbonden worden. Op basis van de bestaande bepaling in de RMI wet, welke na de staatshervorming nog niet werd aangepast in Vlaanderen, blijft Vlaanderen de loontoelage verschuldigd tot het einde van de arbeidsovereenkomst van bepaalde duur.

Voorliggende wijziging beoogt hierin verandering te brengen. Vlaanderen bepaalt met de invoering van voorliggend artikel dat de tussenkomst in het loon strikt beperkt wordt tot de periode tewerkstelling in een artikel 60, §7.

Deze wijziging zal enkel van toepassing zijn op arbeidsovereenkomsten afgesloten na in werking treding van dit decreet. Voor alle lopende contracten blijft de "oude" regelgeving van toepassing.

VDAB zal de OCMW's op de hoogte stellen van deze hervorming, voor de inwerkingtreding van het decreet.

2. Wijzigingen van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen

In uitvoering van de engagementen in het Vlaams regeerakkoord 2024-2029 en de hieruit voortvloeiende conceptnota "Verscherpt en geïntegreerd arbeidsmigratiebeleid" van 9 mei 2025 (VR 20250905 MED.0150/1QUATER) is het de ambitie van Vlaanderen om economische migranten aan te trekken voor het invullen van specifieke tekorten op onze Vlaamse arbeidsmarkt. De contouren van het beleid voor buitenlandse werknemers zijn sedert 1 januari 2026 aangescherpt zodat de focus ligt op het aantrekken van hooggeschoolden en middengeschoolde knelpuntfuncties, en dit als sluitstuk van het bredere arbeidsmarktbeleid. Economische migratie heeft een impact op de samenleving in zijn geheel. Dit vereist een geïntegreerde aanpak waarbij er de link wordt gelegd met verschillende beleidsdomeinen om hun rol op te nemen in economische migratie.

Jaarlijks komen in Vlaanderen meer dan 17 000 nieuwe economische migranten toe om hier voor een bepaalde periode te werken of te ondernemen (cijfers 2025). Het gaat over werknemers en zelfstandigen afkomstig uit niet EU-landen.

Het gaat om een ingrijpende gebeurtenis voor deze personen, waarbij men zijn of haar vertrouwde woonplaats verlaat en als werknemer/zelfstandige (in) een nieuw bedrijf start, op een nieuwe locatie. Soms alleen, soms met het gezin. Hoewel de inburgeringsplicht pas geldt vanaf het moment dat de arbeidsmigrant zich in Vlaanderen vestigt, zal het inburgeringsaanbod ook al in het buitenland ter beschikking gesteld worden, en dit ten vroegste in het najaar van 2027. De verplichting maakt deel uit van de nieuwe geïntegreerde aanpak: enerzijds om de economische migrant te wapenen tegen misbruiken en uitbuiting maar ook als een middel om hen te stimuleren richting actieve participatie in de samenleving dat niet stopt bij alleen werken of ondernemen.

Toch moeten er nog tal van praktische regelingen worden getroffen. De arbeidsmigrant en zijn/haar partner moeten op zoek naar geschikte huisvesting, eventueel een school voor de kinderen vinden. Kortom, bij de start van een nieuw leven in Vlaanderen komen er heel wat praktische vragen op hen af. Voor bepaalde, bedrijfsgebonden kwesties kan de buitenlandse werknemer rekenen op ondersteuning van de werkgever. Voor vele andere vragen zijn echter concrete antwoorden nodig, ook op lokaal en regionaal niveau. Ook de ondernemer zelf zit vaak met vragen, zowel wat betreft de procedure en regelgeving maar ook over de dienstverlening in de omgeving zoals bv. vragen inzake het aanbod Nederlands. Voor het (optionele) bredere inburgeringstraject en de intake en screening met het oog op een geschikt aanbod Nederlands, kunnen de arbeidsmigrant en zijn meerderjarig familielid alvast terecht bij de Agentschappen Inburgering & Integratie.

Sedert 2024 hebben we in Vlaanderen vanuit het toenmalige Departement Werk en Sociale Economie een 4-tal concrete pilootprojecten op provinciaal niveau opgestart om informatie en begeleiding aan te bieden aan alle migranten waaronder ook economische migranten bij hun aankomst in Vlaanderen. Sinds 2026 zijn dit 5 projecten, één per provincie. Hiermee wordt het belang van een "onboarding" traject onderstreept door op provinciaal niveau een "one stop shop" aan te duiden waar de economische migranten op een laagdrempelige manier terecht kunnen voor al hun vragen. Deze lokale projecten werden opgestart onder de naam "Internationale Huizen" en worden tot op heden gefinancierd via de oproep "Focus op Talent" van Europa WSE. Ook elders in Europa fungeren er welkomst-initiatieven, op lokaal of regionaal vlak, onder de noemer van Internationale Huizen. Deze "one stop shops" spelen vaak een cruciale rol in de aantrekking van deze gegeerde internationale talenten.

Met dit decreet bieden we een structureel kader om economische migranten op een laagdrempelige wijze, dicht bij hun plaats van tewerkstelling te informeren over praktische aspecten over wonen, werken en leven

in Vlaanderen, complementair aan het verplicht en aangepast inburgeringstraject voor derdelandse arbeidsmigranten dat aangeboden wordt vanuit het beleidsdomein Integratie en Inburgering.

Het Internationaal Huis richt zich in de eerste plaats op alle arbeidsmigranten (niet-EU werknemers/zelfstandigen) die naar Vlaanderen komen ongeacht hun profiel. De werking wordt vanuit het departement WEWIS gesubsidieerd vanuit de bevoegdheid economische migratie, terwijl het Internationaal Huis vanuit haar operationele werking een ruimere doelgroep bedient zoals:

- internationale studenten die na het afstuderen gebruik maken van een zoekjaar om werk te vinden of te ondernemen in Vlaanderen;
- partners en gezinsleden van arbeidsmigranten. Zij komen vaak in Vlaanderen aan zonder onmiddellijk perspectief op werk en zonder het sociale netwerk dat voor de arbeidsmigrant vaak via de werkgever of de werkomgeving ontstaat. Deze groep heeft daarom specifieke noden op het vlak van informatie, ondersteuning en maatschappelijke integratie;
- organisaties die op zoek zijn naar praktische informatie en de toepasselijke procedures voor de tewerkstelling van arbeidsmigranten.

Door een structurele verankering van de Internationale huizen geven we uitvoering aan:

1. een aanbeveling van het rapport van het Rekenhof van juli 2025 om economische migranten beter te informeren en meer mogelijkheden te bieden om eventueel misbruik te melden;
2. een aanbeveling van het OESO rapport van 6 mei 2025 om zogenaamde soft-landing initiatieven duurzaam te ondersteunen en te financieren;
3. de conceptnota “Verscherpt en geïntegreerd arbeidsmigratiebeleid” van 9 mei 2025 (VR 20250905 MED.0150/1QUATER) waarin het volgende engagement is opgenomen: *“We evalueren de werking van de internationale huizen met het oog op eventuele bijsturingen en eventuele structurele verankering, complementair aan en in afstemming met de agentschappen integratie en inburgering. We onderzoeken de rol die de internationale huizen kunnen opnemen in het beschermen, informeren en integreren van economische migranten. De huidige projecten worden gefinancierd tot eind 2025.”*.

3. Wijzigingen van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen

Het stelsel van de dienstencheques wordt geregeld in de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen en in het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques. Hierin worden de vorm, aanschaf en het gebruik van de dienstencheques, de erkenning van dienstenchequebedrijven en de voorwaarden die daaraan gekoppeld zijn, alsook de controle van het systeem en de gevolgen van de niet-naleving ervan geregeld. Dit is sinds de 6° Staatshervorming een gewestelijke bevoegdheid (artikel 6, §1, IX, 8° BWHI).

Onverminderd de Vlaamse gewestelijke bevoegdheid terzake blijven bepaalde aangelegenheden ressorteren onder de federale bevoegdheid. Dit geldt in het bijzonder voor het arbeidsrechtelijke kader, waaronder de regeling van de individuele en collectieve arbeidsovereenkomsten van dienstenchequewerknemers en het toezicht op de sociale wetgeving, waarvoor de federale overheid bevoegd is. Daarnaast blijven ook het contractenrecht en het consumentenrecht federale materies, met inbegrip van de behandeling van consumentengeschillen tussen gebruikers en dienstencheque-ondernemingen.

In casu worden gebruikers en huishoudhulpen momenteel vaak met uiteenlopende vragen en klachten geconfronteerd, maar weten deze niet steeds duidelijk bij welke instantie zij hiermee terecht kunnen. De bestaande bevoegdheidsverdeling maakt het voor gebruikers en huishoudhulpen moeilijk om hun meldingen efficiënt en correct te laten behandelen.

In dat kader wordt nu een centraal meldpunt op Vlaams niveau opgezet, dat zal fungeren als een eerste aanspreekpunt voor klachten van gebruikers en huishoudhulpen. Dit meldpunt zal instaan voor de registratie en een eerste inhoudelijke screening van de binnenkomende meldingen. Op basis daarvan kan dan worden nagegaan welke klachten binnen de bevoegdheid van de Vlaamse overheid vallen en dus ook inhoudelijk kunnen worden beantwoord door het bevoegde departement van de Vlaamse Overheid en welke daarentegen moeten worden overgemaakt naar andere bevoegde instanties, zoals de federale overheidsdiensten en inspectiediensten.

4. Wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding"

Om werkzoekenden aan te moedigen een opleiding of een stage te volgen om hun kansen op een duurzame tewerkstelling op de arbeidsmarkt te verhogen, kan VDAB een vergoeding toekennen aan cursisten en stagiairs voor gemaakte verplaatsingskosten. Het beleid voor de terugbetaling van die kosten is momenteel complex en administratief zwaar.

Met het oog op verdere administratieve vereenvoudiging en in het kader van de besparingen die zijn opgelegd aan VDAB, plant de Vlaamse Regering een wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding vanaf 1 januari 2027 (wetgevende procedure hangende). De terugbetaling van verplaatsingskosten op basis van reële afstanden en een vergoeding per afgelegde km wordt hierbij hervormd naar een forfaitaire tussenkomst van 40 euro per maand (jaarlijks geïndexeerd met 2%) die door cursisten en stagiairs niet moet worden verantwoord.

Het ontwerpartikel verleent een decretale rechtsgrond voor de vrijstelling van verantwoording van verplaatsingskosten door cursisten en stagiairs met het oog op de tegemoetkoming van de forfaitaire tussenkomst voor verplaatsingen.

5. Wijzigingen van het decreet van 17 februari 2023 over de sectorconvenants en de intersectorale convenants in het kader van het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid

Zowel het Vlaams regeerakkoord als de beleidsnota Werk 2024-2029 geven aan om het instrument van de sectorconvenants naar een meer resultaatgericht model voor partnerschap met de sectoren te heroriënteren.

Voorliggende wijzigingen aan het decreet van 17 februari 2023 over de sectorconvenants en de intersectorale convenants in het kader van het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid ondersteunen die ambitie. Het voormelde decreet van 17 februari 2023 stelt dat de subsidie telkens bestaat uit resultaatfinanciering én uit inspanningsfinanciering. De beleidsintentie uit het Vlaams regeerakkoord om te voorzien in resultaatfinanciering vereist een wijziging van het decreet. De focus op resultaatgerichtheid vraagt ook om de voorziene subsidie middels de uitvoering van het decreet af te bakenen naar de uitvoering van een actieplan en de rapportering ervan uit te breiden naar specifieke doelgroepen die door de sectorconvenants worden bereikt. Hiermee wordt de resultaatgerichtheid van de sectorconvenant vergroot en expliciet in relatie gebracht met de arbeidsmarktpositie van de doelgroepen. Daarnaast wordt er met de wijziging ook meer ruimte gelaten voor een gedifferentieerde aanpak. De decretale thema's moeten niet meer verplicht door elke sector opgenomen worden.

Andere aanpassingen aan het decreet houden een operationele wijziging in: met de verruiming van de begunstigden wordt rekening gehouden met de realiteit van het werkveld, zonder evenwel te raken aan de bepaling dat de sectorconvenants aangegaan worden door representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties van een sector. De reden hiervoor is dat de sectorconsulenten in de praktijk tewerkgesteld kunnen zijn in een andere organisatie dan het paritair samengestelde sectorfonds.

B. REPLIEKEN OP DE INGEWONNEN ADVIEZEN

1. Advies Inspectie Financiën van 19 mei 2026

Er werd naar aanleiding van de opmaak van het ontwerpdecreet een advies gevraagd aan de Inspectie Financiën (IF).

In haar advies geeft Inspectie Financiën aan dat er een begrotingsakkoord vereist is.

Ze verleent een gunstig advies behalve voor de wervingen van het meldpunt dienstencheques (hoofdstuk 4). “De IF wijst er in dit verband op dat de VR-beslissing van 4 mei 2026 inzake de selectieve vervanging/aanwervingen van slechts één op de drie vertrekkende ambtenaren. Daarnaast is het maar de vraag als er zoveel klachten/onduidelijkheden zijn inzake dienstencheques waarom de betrokken stakeholders niet mee voorzien in een financiering of minstens afspraken inzake communicatie? Er wordt ook geen enkele budgettaire compensatie aangeboden waarbij eveneens 8% extra moet worden gecompenseerd indien men compenseert naar een artikel met als ESR-aggregaat LO.”

REPLIEK

Het huidige klachtenlandschap in het dienstenchequestelsel is versnipperd. Gebruikers en huishoudhulpverleners kunnen voor operationele vragen terecht bij Pluxee en de 1700-lijn, maar voor andere meldingen zijn zij aangewezen op een complex netwerk van instanties, waaronder de FOD Economie (ConsumerConnect), FOD WASO/Toezicht op de Sociale Wetten, de Vlaamse Ombudsdienst, de Consumentenombudsdienst en WEWIS zelf.

Deze bevoegdheidsverdeling maakt het voor burgers moeilijk om hun melding bij de juiste instantie te laten behandelen. Vandaag moeten zij zelf inschatten waar ze terecht kunnen, wat leidt tot foutieve of uitblijvende meldingen en een verhoogde drempel om problemen te signaleren. Het doel is deze versnippering op te vangen door één centraal, duidelijk en gebruiksvriendelijk aanspreekpunt te voorzien.

Het meldpunt wordt opgezet als één centrale Vlaamse toegangspoort voor meldingen. Het verzorgt de triage, verwijst gericht door en behandelt waar nodig zelf meldingen binnen de Vlaamse bevoegdheid. Daarmee gaat het verder dan een klassieke infolijn of ombudsfunctie: het meldpunt capteert ook signalen uit de sector en koppelt deze systematisch terug naar beleid en uitvoering.

Voor de verdere uitwerking en uitrol van het meldpunt wordt in overleg gegaan met alle betrokken instanties. Dit overleg moet leiden tot duidelijke afspraken over samenwerking, taakverdeling en doorverwijzing, zodat meldingen efficiënt en correct bij de bevoegde instantie terechtkomen. Om die reden is volledige onderbrenging bij de Vlaamse Ombudsdienst of bij 1700 niet aangewezen. De Vlaamse Ombudsdienst vervult bovendien een tweedelijnsrol, waarbij klachten eerst bij de bevoegde administraties moeten worden ingediend. 1700 is voornamelijk een eerstelijns, telefonische dienst en beschikt niet over de vereiste sectorspecifieke expertise inzake dienstencheques. Een centraal meldpunt zal zorgen voor meer herkenbaarheid en meer meldingen van burgers die vandaag afhaken. De signalen die zo worden verzameld, kunnen vervolgens ook de basis vormen voor gerichte initiatieven met de betrokken sector.

Er kunnen verschillende kanalen gebruikt worden om de naambekendheid van het meldpunt te vergroten. De burger kan geïnformeerd worden via de bestaande kanalen van Mijn Burgerprofiel. Ook de publicatie van nieuwsberichten op de websites van WEWIS, Pluxee en Digitaal Vlaanderen kan de naamsbekendheid verhogen.

De vraag naar bijkomend personeel zal opgevangen worden binnen de bestaande personeelskredieten. Er worden geen bijkomende middelen verschoven naar het loonartikel, waardoor er geen budgettaire compensatie vereist is.

Inzake de decretale verankering kan de IF slechts een gunstig advies verlenen mits de verdere uitwerking hiervan (via een BVR) pas wordt ingediend van zodra de beleidsevaluatie werd uitgevoerd en een

uitdrukkelijke beslissing om al dan niet de subsidie verder te zetten aan de VR wordt voorgelegd. Deze voorwaarde verwijst naar de wijzigingen van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers (Internationale Huizen).

REPLIEK

Inzake de Internationale Huizen stelt IF terecht dat deze wijziging geen voorafname is om de subsidiëring van de Internationale Huizen verder te zetten.

Het Departement WEWIS maakt effectief werk van een evaluatie van het project Internationale Huizen. Op basis daarvan zullen juridisch de verdere stappen gezet worden om een verankering van de Internationale Huizen mogelijk te maken.

Antwoord Minister bevoegd voor Bestuurszaken

De minister van Bestuurszaken verleent geen akkoord voor de gevraagde recurrente VTE bij het departement Werk, Economie, Wetenschap, Innovatie en Sociale Economie.

REPLIEK

De vraag naar bijkomend personeel zal opgevangen worden binnen de bestaande personeelskredieten. Er worden geen bijkomende middelen verschoven naar het loonartikel, waardoor er geen budgettaire compensatie vereist is.

2. Advies van Inspectie Financiën van 21 september 2026

Voor de wijzigingen van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding" werd een afzonderlijk advies gevraagd aan Inspectie Financiën.

De Inspectie van Financiën verleende op 21 september 2026 een gunstig advies aan de bijkomende bepaling opgenomen in artikel 16 van het voorontwerp van decreet en geeft aan dat het begrotingsakkoord niet vereist is.

3. Het advies van de Sociaal-Economische Raad Vlaanderen van 27 juli 2026

Wijzigingen van de OCMW-wet van 2 april 1965 en de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie

Advies

De sociale partners vinden een beperking van de tussenkomst in loontoelage tot de periode van tewerkstelling in een artikel 60, §7 een logische aanpassing.

Repliek

/

Wijzigingen aan de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen

Advies

De Adviescommissie Economische Migratie vindt het positief dat met dit verzameldecreet de Internationale Huizen structureel verankerd worden. De sociale partners hebben wel nog een aantal opmerkingen:

1. De Adviescommissie vraagt om hen en de Internationale Huizen te betrekken bij de uitwerking van de uitvoeringsbesluiten.
2. Volgens de Adviescommissie moeten, naast alle arbeidsmigranten, ook gezinsleden, ondernemingen en buitenlandse studenten hoger onderwijs beroep kunnen doen op de dienstverlening van de Internationale Huizen.
3. Het ondersteunend aanbod in de dienstverlening moet in verhouding staan tot de financiële steun die ze krijgen.
4. De Adviescommissie vraagt te verduidelijken wat er verstaan wordt onder de regionale partnerschappen en te voorzien dat de financiële steun naar de Internationale Huizen zelf gaat.
5. De Adviescommissie vraagt voor een pragmatische taalaanpak zodat de Internationale Huizen de arbeidsmigranten verder kunnen helpen in de contacttaal die nodig is om de dienstverlening kwaliteitsvol en vlot te laten verlopen.
6. De sociale partners vragen tenslotte om ook op de hoogte gebracht te worden van de evaluatie van de Internationale Huizen.

Repliek

Het standpunt van de sociale partners bevestigt de noodzaak aan een structurele regeling voor de Internationale Huizen. Met dit decreet komen we daaraan tegemoet. De verdere uitwerking van de modaliteiten zal via BVR worden voorzien waar de internationale huizen en de sociale partners worden betrokken in het verdere traject.

Er wordt op vraag van de SERV en de Internationale Huizen verduidelijkt dat de subsidie wordt toegekend aan de Internationale Huizen. De subsidies worden echter toegekend aan de rechtspersoon die instaat voor de werking en de organisatie van het Internationaal Huis zoals dit heden reeds de gangbare praktijk is.

De Internationale Huizen functioneren niet louter als een loket maar als knooppunt binnen een regionaal partnerschap van publieke en private actoren. Binnen dit ecosysteem vervullen de Internationale Huizen een verbindende en faciliterende rol en stimuleren zij de samenwerking tussen de verschillende betrokken actoren. De nadere modaliteiten van een regionaal partnerschap worden in een BVR uitgewerkt.

De sociale partners vragen duidelijkheid omtrent de doelgroep en zijn van mening dat ook ondernemingen en buitenlandse studenten hoger onderwijs onder de doelgroep vallen. Het Internationaal Huis richt zich in de eerste plaats op alle economische migranten (werknemers/zelfstandigen) ongeacht hun profiel. De werking wordt vanuit het departement WEWIS gesubsidieerd vanuit de bevoegdheid economische migratie, terwijl het Internationaal Huis vanuit haar operationele werking inderdaad een ruimere doelgroep kan bedienen zoals de gezinsleden, studenten, partners, ondernemingen,...

De modaliteiten van de subsidiëring worden verder uitgewerkt via BVR. Vandaag worden de Internationale Huizen gefinancierd door onder meer gemeenten, regionale partners en publieke/private organisaties.

Wat het taalgebruik betreft van de dienstverlening door de Internationale Huizen is het zo dat het Taaldecreet hierop van toepassing is. De bepaling vindt haar rechtsgrond in artikel 76/2, 9° Vlaamse Codex Overheidsfinanciën dat de minimale elementen van een subsidiekader omvat. Het betreft evenwel communicatie die gericht is op een specifieke doelgroep, met name economische migranten die zich in een eerste fase van hun vestiging in Vlaanderen bevinden en het Nederlands nog niet of onvoldoende

beheersen. Het gebruik van een andere taal dan het Nederlands beoogt daarbij een legitiem en functioneel doel, namelijk het informeren, begeleiden en ondersteunen van deze personen bij hun relocatie en participatie in de samenleving. Door ondersteuning te bieden rond onder meer wonen, werken, administratieve verplichtingen en andere aspecten van het dagdagelijkse leven, dragen de Internationale Huizen bij aan de maatschappelijke participatie en duurzame verankering van economische migranten in Vlaanderen. Het gebruik van andere talen vormt daarbij een noodzakelijk instrument om deze doelgroep effectief te bereiken en te ondersteunen. Het gebruik van andere talen naast het Nederlands kan daarom noodzakelijk zijn om deze doelgroep op een toegankelijke wijze te informeren, te begeleiden en te ondersteunen bij hun relocatie en participatie in de samenleving.

Ten slotte wordt op vraag van de sociale partners voorzien dat zij worden geïnformeerd over de resultaten van de evaluatie van de Internationale Huizen.

Wijzigingen van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen

Advies

De sociale partners onderschrijven het belang van een laagdrempelig, neutraal en herkenbaar meldpunt voor vragen, signalen en klachten over het dienstenchequestelsel.

De werknemersorganisaties vragen vooral dat het meldpunt snel wordt opgericht, voldoende bekend wordt gemaakt en meldingen centraal registreert zodat terugkerende problemen in de sector zichtbaar worden en structureel kunnen worden opgevolgd. Ze vragen ook dat meldingen die relevant zijn voor het sociaal overleg, met respect voor de privacy van de melder, kunnen worden gedeeld met de representatieve werknemersorganisaties.

De werkgeversorganisaties vragen vooral dat het meldpunt niet eenzijdig wordt uitgewerkt, maar in overleg met de sector en met een duidelijke rol voor de dienstencheque-ondernemingen. Zij wijzen op het risico van overlap met bestaande Vlaamse en federale meldpunten, extra administratieve belasting en onduidelijke doorverwijzing, en vragen daarom duidelijke afspraken over samenwerking, terugkoppeling en afbakening van bevoegdheden.

Repliek

Beide standpunten bevestigen de nood aan één centraal en laagdrempelig meldpunt binnen het dienstenchequesysteem. Dat meldpunt moet meldingen op een gestructureerde manier registreren, correct doorverwijzen naar de bevoegde instanties en terugkerende problemen helpen detecteren. De verzamelde informatie kan bijdragen aan betere dienstverlening, gericht toezicht en nieuwe beleidsinitiatieven.

Een goede bekendmaking van het meldpunt is daarbij essentieel. Daarom zal bij de uitrol worden bekeken via welke bestaande kanalen huishoudhulp, gebruikers en andere betrokkenen het best geïnformeerd kunnen worden.

Het meldpunt vervangt de bestaande klachtenbehandeling binnen dienstencheque-ondernemingen niet. Voor veel operationele of individuele problemen blijft de onderneming het eerste aanspreekpunt. Het meldpunt fungeert vooral als een centraal kanaal wanneer een oplossing uitblijft, wanneer onduidelijk is welke instantie bevoegd is en om misbruiken te melden.

Indien er structurele problemen worden vastgesteld die opgenomen moeten worden door het sectoraal overleg zal dat gedeeld worden. Het meldpunt blijft daarbij een neutraal overheidsinstrument dat meldingen beoordeelt vanuit het algemeen belang. Meldingen worden overgemaakt aan de bevoegde

instanties en inspectiediensten. Afhankelijk van de aard van de melding zullen zij hier verder gevolg aan geven.

Wijzigingen van het decreet van 17 februari 2023 over de sectorconvenants en de intersectorale convenants in het kader van het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid

Advies

De SERV erkent dat de sectorconvenants dienen mee te evolueren met de veranderende omgeving en waar nodig bijgestuurd moeten worden o.b.v. evaluaties, leereffecten en feedback uit het veld. De raad formuleert evenwel twee globale bedenkingen bij de voorgestelde decretale wijzigingen. De mogelijke negatieve gevolgen op het terrein mogen niet onderschat worden en de wijzigingen staan volgens de SERV haaks op de resultaten van de evaluatie van de sectorconvenants, ondanks het engagement om een op bewijs gebaseerd werkgelegenheidsbeleid te voeren.

De raad concretiseert deze bedenkingen in vijf centrale boodschappen: (i) de voorgestelde wijzigingen verzwakken volgens de SERV de hefboomwerking van de sectorconvenants, (ii) een convenant moet als een gelijkwaardig partnerschap tussen de Vlaamse Regering en de sectorale sociale partners worden behandeld, (iii) de voorgestelde resultaatsgerichtheid dreigt ten koste te gaan van de impact, (iv) er is meer ruimte nodig voor sectoraal maatwerk en (v) het VESOC-overleg moet beter worden benut voor de strategische dialoog m.b.t. de sectorconvenants.

De raad beschouwt de sectorconvenants als een belangrijke hefboom om beleidsthema's op de sectorale agenda te plaatsen en tot bij ondernemingen en werknemers te brengen. Die hefboomwerking staat volgens de SERV onder druk door het lagere bereik, de daling van het beschikbare budget en de hogere administratieve en financiële drempels voor sectoren. De bijkomende verplichtingen m.b.t.

doelgroepbereik, resultaatsmetingen, rapportering en financiële transparantie verhogen de planlast.

De raad benadrukt ook dat een sectorconvenant in essentie een gelijkwaardig partnerschap is tussen de Vlaamse Regering en de sectorale sociale partners. Beide partijen nemen daarbij wederzijdse engagementen op. Volgens de SERV dreigt het instrument echter steeds meer te evolueren naar een hiërarchisch sturingsmodel, waarbij sectoren vnl. als uitvoerders van het Vlaamse beleid worden beschouwd. De raad vraagt daarom voldoende ruimte voor inhoudelijke dialoog en bijsturing.

Daarnaast plaatst de SERV vraagtekens bij de sterke nadruk op resultaatsfinanciering. De impact van acties i.h.k.v. o.a. werkbaar werk, diversiteit en inclusie, competentieontwikkeling, instroom, retentie en cultuurverandering is niet altijd rechtstreeks meetbaar en wordt vaak pas op langere termijn zichtbaar.

De combinatie van een hoog aandeel resultaatsfinanciering, bijkomende administratieve lasten en besparingen kan ertoe leiden dat sectororganisaties vnl. kiezen voor acties met voorspelbare en gemakkelijk meetbare resultaten. Dat kan de ruimte voor innovatie, experimenten en het bereiken van moeilijk bereikbare doelgroepen of ondernemingen beperken. De raad vraagt daarom een evenwichtiger financieringsmodel dat resultaatsgerichtheid combineert met vertrouwen, inspanningsverbintenissen en ruimte voor kwalitatieve of indirecte impact. De SERV pleit tevens voor legislatuurconvenants met een looptijd van vijf jaar. Met de huidige periode van twee jaar staat de tijdsinvestering in voorbereiding, rapportering en administratie volgens de raad niet in verhouding tot de periode waarin de acties daadwerkelijk kunnen worden uitgevoerd.

Verder vraagt de SERV voldoende ruimte voor maatwerk naargelang de sectorale realiteit. Dat geldt voor de keuze van thema's, de doelgroepwerking, de projectfinanciering en de verruiming van de begunstigden. De raad staat positief tegenover de mogelijkheid om niet langer alle decretale thema's in elk convenant op te nemen, op voorwaarde dat de keuze voortvloeit uit de sectorale arbeidsmarktuitleidingsproblemen en overleg met de sociale partners. Ook het doelgroepbereik moet breed worden geïnterpreteerd. Naast rechtstreeks individueel bereik moet ook indirect bereik via werkgevers, onderwijsinstellingen, intermediaire organisaties, communicatie, instrumenten, opleidingen en netwerkacties worden erkend. De projectfinanciering mag volgens de SERV niet zo eng worden geïnterpreteerd dat noodzakelijke activiteiten zoals coördinatie, overleg, communicatie, administratie, rapportering en opvolging niet meer financierbaar zijn. De raad staat positief tegenover de verruiming

van de begunstigden als technische aanpassing aan de praktijk en benadrukt het belang van het behoud van de paritaire aansturing van de sectorconsulenten.

Tot slot vraagt de SERV om het VESOC-overleg beter te benutten voor strategische dialoog over het inhoudelijke kader, de keuze van thema's en doelgroepen, de oproep voor een nieuwe generatie en de bredere strategie voor het sectorale arbeidsmarktbeleid. De raad vraagt daarnaast verduidelijking over de uitwisseling van DmfA-gegevens met het kabinet, de noodzakelijkheid en proportionaliteit van de gegevensverzameling, de bijbehorende administratieve lasten en de plaats van de definities van inspannings- en resultaatsfinanciering in het decreet.

Repliek

De Vlaamse Regering neemt kennis van de opmerkingen van de SERV. De voorgestelde wijzigingen kaderen in de resultaats- en doelmatigheidsgerichte beleidslijn van het Vlaams Regeerakkoord 2024-2029 en de beleidsnota Werk 2024-2029.

De inzet van publieke middelen rechtvaardigt dat de financiering sterker wordt gekoppeld aan aantoonbare resultaten en het bereik van specifieke arbeidsmarktrelevante doelgroepen. Het grotere aandeel resultaatsfinanciering heeft de transparantie en opvolgbaarheid van de convenantwerking tot doel om zo de beschikbare middelen doelmatiger in te zetten. Bij de bepaling en beoordeling van de resultaten wordt rekening worden gehouden met de aard van de acties, de sectorale context en relevante externe factoren.

Tegelijk creëert de mogelijkheid om niet langer alle decretale thema's op te nemen meer ruimte voor een gedifferentieerde aanpak die aansluit bij de specifieke arbeidsmarkttuitdagingen van de sectoren. Ook de doelgroepwerking kan binnen het vastgelegde beleidskader op de sectorale context worden afgestemd. De verruiming van de begunstigden houdt ten slotte rekening met de feitelijke organisatie van de sectorwerking, met behoud van de paritaire aansturing.

De Vlaamse Regering is dan ook van oordeel dat de voorgestelde wijzigingen bijdragen aan een doelgerichtere, transparantere en beter opvolgbare inzet van de sectorconvenants. Bij de uitvoering wordt verder aandacht besteed aan de diversiteit en ambitie van de opgenomen acties.

De Vlaamse Regering neemt verder kennis van de vraag van de SERV om het VESOC-overleg te benutten voor strategische dialoog m.b.t. de sectorconvenants. Zij onderschrijft het belang van de interprofessionele sociale partners bij het brede sectorale arbeidsmarktbeleid.

De Vlaamse Regering neemt tevens kennis van de vragen m.b.t. de uitwisseling en verwerking van data. Elke verwerking van persoonsgegevens moet berusten op een duidelijke rechtsgrond en beantwoorden aan de beginselen van doelbinding, noodzakelijkheid, proportionaliteit en minimale gegevensverwerking, waarbij voldoende duidelijk wordt omschreven welke data worden verwerkt, voor welke doeleinden, door welke actoren, op welk niveau en gedurende welke termijn. Daarbij wordt eveneens nagegaan of de gegevensuitwisseling beperkt blijft tot wat noodzakelijk is voor de opvolging, evaluatie en beleidsvoorbereiding.

Voor de sectororganisaties moet voldoende duidelijk zijn welke data ze moeten verzamelen en rapporteren. Daarom wordt aandacht besteed aan een duidelijke afbakening van de gevraagde gegevens en een proportionele rapportering en waar mogelijk vermeden dat data worden opgevraagd die reeds via administratieve bronnen beschikbaar zijn. Tegelijk moet de gegevensverzameling toelaten om de uitvoering van de convenants, de resultaten en het doelgroepbereik op een voldoende onderbouwde en eenduidige wijze te beoordelen.

Tot slot vraagt de raad waarom de definities van inspannings- en resultaatsfinanciering in ontwerpartikel 23 worden opgenomen en niet in de algemene definities van het decreet van 17 februari 2023 betreffende de sectorconvenants en de intersectorale convenants i.h.k.v. het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid.

Conform randnummer 160 van de omzendbrief wetgevingstechniek moet een term wanneer die maar in één artikel gebruikt wordt, gedefinieerd worden in dat artikel zelf.

4. Het advies van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten

Advies

Het advies buigt zich enkel over de **wijzigingen van de OCMW-wet van 2 april 1965 en de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie**. De VVSG formuleert haar advies op 2 september 2026.

De VVSG verzet zich enerzijds niet tegen het principe dat de loontoelage gekoppeld wordt aan de effectieve duur van de art60§7 tewerkstelling, maar formuleert vervolgens twee voorwaarden waarop de voorgestelde wijzigingen aanvaardbaar zijn:

- Volgens de VVSG mogen de OCMW's niet financieel gesanctioneerd worden voor contractuele verplichtingen of latere herberekeningen
- de maatregel mag de duurzame activeringsdoelstelling niet ondergraven.

Replik

Het ontwerpdecreet bepaalt dat de loontoelage aan het OCMW verschuldigd is tot het einde van de periode art60§7 tewerkstelling. Dit impliceert dat de loontoelage effectief toegekend wordt voor de volledige duurtijd van de art60§7 tewerkstelling.

In Vlaanderen maakt de art60§7 tewerkstelling onderdeel uit van een activerend traject Tijdelijke werkervaring-OCMW dat én vroeger kan aanvangen dan de effectieve tewerkstelling én kan doorlopen na de periode art60§7 tewerkstelling op voorwaarde dat deze de periode van 24 maanden niet overschrijdt. Het al dan niet stopzetten van de loontoelage op het moment dat de effectieve tewerkstelling stopt, doet niets af aan dit traject.

5. Het advies van de raad van bestuur van de VDAB

Advies

De raad van bestuur van de VDAB formuleert haar advies op 2 september 2026. Enkel de bepalingen m.b.t. het **wijzigingen van de OCMW-wet van 2 april 1965 en de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie** hebben impact op VDAB en worden ter advies voorgelegd aan de raad van bestuur.

De raad van bestuur nam de beslissing om een gunstig advies te geven aan de Vlaamse regering met betrekking tot de uitvoerbaarheid van dit voorontwerp van decreet waarbij de loontoelage wordt beperkt tot de periode artikel 60, §7.

Replik

/

6. Het advies van de de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens

De Vlaamse Toezichtcommissie (VTC) heeft advies nr. 2026/068 verleend op 14 juli 2026. De VTC verzoekt om volgende aanpassingen:

Advies en Replik

- *Taak van algemeen belang toevoegen en verantwoorden in de memorie*

De rechtvaardigingsgrond voor artikel 28 tot en met 30 werd toegevoegd aan de toelichting bij de artikelen.

- *Verduidelijken voor welke rapportering er persoonsgegevens worden gebruikt*

Een verdere verduidelijking wordt toegevoegd aan de toelichting bij artikel 28.

- *Bewaartermijn van artikel 13 afdoende verantwoorden in de memorie*

Een verdere verantwoording van de bewaringstermijn werd toegevoegd aan de toelichting bij artikel 13.

C. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Voor de artikelsgewijze toelichting bij het voorliggende decreet verwijs ik naar de memorie van toelichting.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

1° wijzigingen van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Met voorliggende hervorming wil Vlaanderen zijn tussenkomst in de loontoelage beperken tot de periode art60§7-tewerkstelling, ook wanneer het OCMW een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur afsloot die deze overschrijdt.

Bij in kaart brengen van de budgettaire impact van deze hervorming, hanteren we volgende uitgangspunten:

- gezien noch de POD MI, noch de VDAB zicht heeft op het aantal arbeidsovereenkomsten bepaalde duur die gevat worden door deze hervorming, baseren we ons op gegevens uit de controles die in het kader van Tijdelijke werkervaring OCMW door VDAB uitgevoerd worden.
- we gaan uit van arbeidsovereenkomsten van bepaalde duur met een looptijd van 3 maanden, waarin nog 2 maanden loontoelage verschuldigd zou zijn. Uit de controles uitgevoerd door VDAB blijkt dit de meest courante keuze wanneer voor een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur geopteerd wordt.
- de loontoelage art60,§7 bedraagt 1.776,07euro/maand (= cat 3 leefloon)

Simulatie 5,00 % van de OCMW's = 14 OCMW's/285		
10 TWE-OCMW-trajecten	20 TWE-OCMW-trajecten	35 TWE-OCMW-trajecten
€ 497.299,60	€ 994.599,20	€ 1.740.548,60
Simulatie 10,00 % van de OCMW's = 29 OCMW's/285		
10 TWE-OCMW-trajecten	20 TWE-OCMW-trajecten	35 TWE-OCMW-trajecten
€ 1.030.120,60	€ 2.060.241,20	€ 3.605.422,10

Op basis van deze simulatie schatten we de minderausgave voor Vlaanderen in op € 497.299,60 tot € 3.605.422,10.

2° wijzigingen van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen

Met voorliggende wijzigingen creëren we de voorwaarden voor een continuering van de werking van de Internationale huizen door middel van een structurele verankering in de regelgeving economische migratie (buitenlandse werknemers en zelfstandigen).

Deze wijzigingen hebben geen extra bijkomend budgettaire impact op de Vlaamse overheid aangezien de middelen vandaag worden opgevangen binnen de perken van de jaarlijkse begroting, i.c. de middelen voor Focus op Talent. De Vlaamse overheid zal in samenwerking met de (lokale) partners tussenkomen om de dienstverlening te organiseren.

3° wijzigingen van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen

De ICT-kosten voor het meldpunt zullen opgevangen worden binnen de bestaande middelen.

4° Wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding”

Om werkzoekenden aan te moedigen een opleiding of een stage te volgen om hun kansen op een duurzame tewerkstelling op de arbeidsmarkt te verhogen, kan VDAB een vergoeding toekennen aan cursisten en stagiairs voor gemaakte verplaatsingskosten. Het beleid voor de terugbetaling van die kosten is momenteel complex en administratief zwaar. Met het oog op verdere administratieve vereenvoudiging en in het kader van de besparingen die zijn opgelegd aan VDAB, plant de Vlaamse Regering een wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding vanaf 1 januari 2027. De terugbetaling van verplaatsingskosten op basis van reële afstanden en een vergoeding per afgelegde km wordt hierbij hervormd naar een forfaitaire tussenkomst van 40 euro per maand (jaarlijks geïndexeerd met 2%) die door cursisten en stagiairs niet moet worden verantwoord.

Op 13 mei 2026 verleende de Inspectie van Financiën een gunstig advies aan het voorontwerp besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding, wat betreft de vergoedingen dat deze hervorming regelt mits een decretale bepaling te voorzien indien er geen verantwoording moet worden gegeven over de aanwending hiervoor (cfr. GDR/2026001924). Vervolgens werd op 1 juni 2026 het begrotingsakkoord verleend op voorwaarde van aanvulling van de nota aan de Vlaamse regering met de wijze waarop de decretale basis voorzien zal worden om tegemoet te komen aan de voorwaarde uit het advies van de Inspectie van Financiën. Dit voorontwerp van besluit werd op 12 juni 2026 principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering.

Artikel 16 van dit decreet creëert de decretale basis voor de vrijstelling van verantwoording van verplaatsingskosten door cursisten en stagiairs met het oog op de tegemoetkoming van de forfaitaire tussenkomst voor verplaatsingen. Deze decretale bepaling heeft op zich geen financiële impact. Met de wijziging van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 voor de hervorming van de vergoeding voor verplaatsingskosten wordt, naast een besparing op de inzet van VTE, een besparing gerealiseerd van 1.414.087,4 euro of 15,8%. Voor een meer gedetailleerde toelichting van deze financiële impact, verwijzen we naar de nota aan de Vlaamse Regering (VR 2026 1206 DOC.0581-2 BVR vergoedingen).

5° wijzigingen van het decreet van 17 februari 2023 over de sectorconvenants en de intersectorale convenants in het kader van het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid

De wijzigingen hebben geen budgettaire impact.

B. ESR-TOETS

Het voorliggend voorontwerp van decreet heeft geen impact op ESR.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

1° wijzigingen aan de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen

Geen impact op het personeel van de Vlaamse overheid

2° wijzigingen van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen

De oprichting van een Vlaams meldpunt voor dienstencheques impliceert een bijkomende en structurele werklast voor het departement WEWIS

Het meldpunt fungeert als centraal instroomkanaal voor klachten en richt zich tot een potentiële doelgroep van circa 872.000 personen ($\pm$ 757.000 gebruikers en $\pm$ 115.000 huishoudhulpen). Er wordt bij de opstart uitgegaan van een meldingsgraad van 0,75%, wat neerkomt op ongeveer 6.500 meldingen per jaar. Rekening houdend met opvolg- en verduidelijkingscontacten wordt dit geraamd op circa 8.500 contacten per jaar.

De verwerking van een melding omvat minstens registratie, inhoudelijke screening en triage, en – afhankelijk van het scenario – het formuleren van een (standaard)antwoord of overmaking aan andere bevoegde instanties. Op basis van de aard van de meldingen wordt uitgegaan van een gemiddelde behandeltijd van ongeveer 35 minuten per contact. Uitgaande van circa 1.500 productieve uren per VTE per jaar resulteert dit in een verwerkingscapaciteit van ongeveer 2.570 contacten per VTE per jaar.

De vraag naar bijkomend personeel zal opgevangen worden binnen de bestaande personeelskredieten. Er worden geen bijkomende middelen verschoven naar het loonartikel, waardoor er geen budgettaire compensatie vereist is.

3° wijzigingen van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Geen impact op het personeel van de Vlaamse overheid

4° Wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding”

Geen impact op het personeel van de Vlaamse overheid

5° wijzigingen van het decreet van 17 februari 2023 over de sectorconvenants en de intersectorale convenants in het kader van het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid

Geen impact op het personeel van de Vlaamse overheid

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Voor de wijzigingen aan de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie:

De minderuitgave voor Vlaanderen vertaalt zich niet noodzakelijk in een meeruitgave voor de lokale besturen, meer bepaald voor de OCMW's.

Het staat de OCMW's vrij die arbeidsovereenkomst te hanteren voor de art60§7 tewerkstelling die best aansluit bij het door hen gevoerde personeelsbeleid. Indien zij kiezen voor een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur met opschortende voorwaarden, zal de invoering van deze maatregel geen meerkost meebrengen voor de OCMW's.

Voor de wijzigingen aan de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen. Met dit decreet wordt mogelijk gemaakt dat lokale besturen die dat wensen, deel kunnen uitmaken van een regionaal partnerschap ter ondersteuning van een Internationaal huis. Het is niet de bedoeling lokale besturen daartoe te verplichten.

Voor de overige wijzigingen is er geen impact op de lokale en provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Na goedkeuring zal het voorontwerp van decreet voor advies aan de Raad van State worden voorgelegd.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar tweede principiële goedkeuring te hechten aan het voorontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding", het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen en het decreet van 17 februari 2023 over de sectorconvenants en de intersectorale convenants in het kader van het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid;

2° De Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk te gelasten over voornoemd voorontwerp van decreet het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, zoals bepaald in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk,

Zuhal Demir